

דער בעלזער קוזאל

ממענינה הנובע של בעלזא מבית 'תורות בעלזא' • גליון מה • פרשת כי תצא ה' אלול תש"פ

ממעניני הפרשה

'וכי ידיו של משה עושות מלחמה... משעבדין את ליבם לאביהם שבשמים' – נגד עמלק צריך להתגבר באמונה שלמעלה מטעם ודעת

איתא במשנה ראש השנה (כט, א): "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' (שמות יז, יא), וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה, אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים, ואם לאו היו נופלים". ויש להבין מה התמיהה: "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה".

אלא, דהנה על הפסוק (דברים כה, יז - יח): **'זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך בדרך'**, מפרש רש"י: "לשון קור וחום, צננך והפשירך מרתיחתך, שהיו כל האומות יראים להלחם בכם, ובא זה והתחיל והראה מקום לאחרים, משל לאמבטי רותחת שאין כל בריה יכולה לירד בתוכה, בא בן בליעל אחד קפץ וירד לתוכה, אף על פי שנכוה הקרה אותה בפני אחרים", והיינו שקליפת עמלק היא הקליפה שלמטה מבחינת טעם ודעת, דהיינו לעשות רשעות לבני ישראל אפילו כשיודע שיקבל מכה בראשו, הוא ילך בלי שכל ובמסירות נפש לעשות רעה לבני ישראל. וממילא אי אפשר שיהיה התיקון על ידי משה רבנו שהוא בחינת בינה ודעת כדאיתא בזהר הק' (פקודי רכא, א), אלא צריך להיות דוקא על ידי שיקבלו בני ישראל על עצמם עול מלכות שמים, אמונה שלמעלה מבחינת טעם ודעת.

וזה הפירוש: "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה", כלומר שהרי קליפת עמלק - אשר קרך בדרך, אינה בבחינת רשע הרוצה להרע לבני ישראל עבור איזה סיבה - שמשלתם לו לעשות כן, אלא רוצה להרע לבני ישראל בלי שום טעם. ולכן כשרוצים להכניע קליפה זו, צריכים ללכת באמונה שלמעלה מבחינת טעם ודעת, וזהו: "כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים" - באמונה, "היו מתגברים", "ואם לאו היו נופלים", כי אי אפשר לשבר קליפת עמלק כי אם על ידי אמונה שהיא למעלה מבחינת טעם ודעת.

סעודת פורים תשס"ב

'על אויביך' – אף הצדיקים צריכים להלחם עם היצר הרע כדי שיעלו את פשוטי העם עמהם

בפסוק (דברים כא, ז) **'כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלקיך בידיך' ובספרי: "כי תצא למלחמה על אויביך' כנגד אויביך"**.

וביאור כ"ק זקני ז"ל (מרן אדמו"ר מהרי"ד) זי"ע, שלספר"ה היה קשה דכתיב בפסוק **'כי תצא למלחמה על אויביך'**, וכי מיד הוא **'על אויביך'**, ולכן אומר הספרי שהכוונה **"כנגד אויביך"**.

והקשה כ"ק זקני ז"ל בכל זאת הרי בפסוק כתיב **'על אויביך'**, ותיריך כ"ק זקני ז"ל שהכוונה הוא דהנה איתא מהבעל שם טוב הק' (דגל מחנה אפרים פרשת ויצא) שהאדם בצעירותו יש לו מלחמות היצר, והשי"ת עוזר והוא מתגבר ומכניע את היצר, לכאורה היה צריך להיות שבזקנותו לא יהיו לו כלל מלחמה עם היצר הרע, שהרי כבר ניצחו, אף על פי כן אנו רואים שאפילו לצדיקים בזקנותם יש נסיונות ומלחמת היצר, אלא שהוא כדי שיהא עזרה וסיוע ליהודים הפשוטים, שהם עדיין לא התגברו על היצר, ועל ידי שהצדיקים נלחמים ומתגברים על יצרם, הרי זה משפיע ונותן כח ליהודים האחרים שגם הם יוכלו להתגבר על יצרם.

סעודת הילולא - ב' חיי שרה כ"ב חשוון תשס"ז

'לשוח בשדה לפנות ערב' 'והיה לפנות ערב ירחץ במים' – יצחק אבינו התפלל שבני ישראל יוכלו להטהר ולשוב בתשובה

'והיה לפנות ערב ירחץ במים' (דברים כג, יב). והבעל הטורים (בראשית כד, סג) המסורה שכתוב, **'ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב'**.

ואפשר לומר הכוונה בזה, **'ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב'**, והנה אין שיחה אלא תפילה (בראשית רבה ס, יד), יצחק אבינו התפלל לו ולזרעו אחריו שיהא להם עליה. ש'והיה לפנות ערב ירחץ במים', שיוכלו להטהר ויוכלו להגביה את עצמם להשי"ת.

סעודת הילולא יום ה' פרשת חיי שרה כ"ה חשוון תשס"ד

חודש אלול ניתנה להתבוננות על מה צריכים לשוב

הבה ונתבונן מהו ענינו של חודש אלול, למה לא די בחודש תשרי עצמו, הרי ראש השנה עשרת ימי תשובה יום הקדוש וסוכות, כל הזמנים האלו הם זמני תשובה, וזמנים שבהם מתעלה כל יהודי להשי"ת כל אחד לפי מדרגתו, ומדוע אם כן תקנו לפני זה את חודש אלול.

כתיב בסוף קהלת (יב, ג) 'סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם', ויותר אין שהרי כך כתיב 'סוף דבר', ואחר כך מוסיף (שם, יד) 'כי את כל מעשה האלוקים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע', דהיינו שמה שאמר מקודם 'את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם', אין זה דבר פשוט, ויש בכך פרטי דברים

ברש"י "כי את כל מעשה האלוקים יבא במשפט", דבבית דין שלמטה באים עדים ומעידים שאדם זה עשה כך וכך, ועל כל דבר יש עונש מסוים, אבל אצל השי"ת 'כי את כל מעשה האלוקים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע', שהשי"ת לוקח את כל המעשה, וברש"י 'על כל נעלם', אפילו על השוגג, 'אם טוב ואם רע', אפילו נכשל במצוה כגון נותן צדקה לעני בפרהסיא", שאם נתן בפרהסיא ובייש את העני אין זה מצוה כדאיתא בגמרא חגיגה (ה, א), שהשי"ת לוקח את כל המעשה שהאדם עושה, 'על כל נעלם', אף מה שמונח במחשבתו של האדם לוקח השי"ת בחשבון, 'אם טוב ואם רע'.

וזהו ענינו של חודש אלול, שראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכיפורים הם זמני תשובה, ובזמן של תשובה מכה אדם "על חטא" על מה שחטא, אבל אינו יודע מה חטא ועל מה הוא צריך לשוב בתשובה, ולכן נתקן חודש אלול לזכר ולטהר את האדם לבו ומוחו, שידע על מה עליו לשוב בתשובה, על כמה מצוות יש לו לשוב, ועל כמה דברים טובים שנראה לכאורה לכל אחד שהוא עושה דבר טוב, אבל על פי האמת צריך לשוב על זה, ולדבר זה צריך הזדככות בכל חודש אלול להתפלל וללמוד, ובעיקר להיות מחובר ודבוק בהשי"ת כדי לידע על מה לשוב בתשובה.

פתיחת הזמן – ג' אלול תשנ"ט

'זאת חוקת התורה' – גודל מעלת הטהרה של תשובה וההתקרבות שזוכה בעל תשובה

זאת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול (במדבר יט, ב). וברש"י: "לפי שהשטן ואמונת העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה היא מלפני, אין לך רשות להרהר אחריה".

ידוע מספרים הקדושים (דבש לפי להחיד"א מערכה ח אות כד) שתשובה נקראת חוק, והוא כדאיתא במדרש (ילקוט שמעוני יחזקאל רמז שנח) ובירושלמי (מכות פרק ב הלכה ו) ששאלו לחכמה ולעוד נפש החוטאת במה תתכפר וכו', עד שהשי"ת בעצמו ענה "יעשה תשובה ויתכפר לו", שהשי"ת מקבלו ללא טעם ורצון.

הנה, כמה שידוע ומפורסם בתורה, בנביאים ובכתובים, בדברי חז"ל ובספרי מוסר הענין של תשובה, אף על פי כן נקראת תשובה חוק, כי להבין את גודל ההתקרבות שרבונו של עולם מקרב בעל תשובה עד כדי כך שהגמרא אומרת (ברכות לד, ב) "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד", זה דבר שאין להבינו עם השכל, זהו חוק.

עצם הדבר שאפשר לשוב בתשובה, זה אפשר להבין, אבל גודל ההתקרבות שרבונו של עולם מקרב בעל תשובה, כדכתיב (הושע ד, ב) 'שובה ישראל עד ה' אלקיך', כמו שיש מפרשים (דרשת הראב"ד לראש השנה ד"ה גדולה תשובה) ש'עד ה' אלקיך' הכוונה שהבעל התשובה מגיע עד לכסא הכבוד, זהו דבר שהוא חוק.

ולכן לא כתיב חוקת הפרה אלא 'זאת חוקת התורה' שזהו מפתח לכל התורה, שהרי קשה מאוד למצוא יהודי שיהיה בשלימות בכל התרי"ג מצוות, ואם כן הרי שייך תשובה בכל אחד, בכל מצוה שייך תשובה וכל שכן בכל עבירה, אם לא עברו עבירה ממש יש את המחשבה של זה, ואם לא היה אפילו המחשבה של זה, יש מחשבה דמחשבה, וגם אם זה לא היה, יש בכל עבירה כל כך הרבה דברים שהם כעין וכאלו, וממילא תשובה הוא הרי דבר ששייך בכל אחד. ואכן רואים כשבאים הימים הקדושים, חודש אלול, עשרת ימי תשובה ויום הקדוש, כמה שאדם גדול יותר וכמה שאדם קרוב יותר לרבונו של עולם, הפחד שמפחד מיום הדין הוא גדול יותר וגדול יותר אצלו.

לכן נקראת פרה אדומה 'זאת חוקת התורה', שמרמזת על תשובה - טהרה של תשובה, ותשובה הוא דבר שבכל התורה כולה. ועל זה אומר רש"י "גזירה היא מלפני, אין לך רשות להרהר אחריה", להבין את ההתקרבות שרבונו של עולם מקרב בעלי תשובה, לא אדם גדול ששב בתשובה אלא אדם פשוט שעבר את כל העבירות ושב בתשובה האין שרבונו של עולם מקרבו, זהו דבר שאין לך רשות להרהר אחריה, ועל זה אמר שלמה המלך (קהלת ז, כג) 'אמרת' אחכמה והיא רחוקה ממני'.

פרשת כי תשא – סעודה ג' שבת פרה תשס"ט

**'בצדק נעקד ונשחט תמורו איל' - בזכות עקידת יצחק
ובזכות הקרבת האיל**

בסליחות(פיוט במוצאי מנוחה): את ימין עוז עוררה לעשות חיל,
בצדק נעקד ונשחט תמורו איל, גנון נא זרעם בזעקם בעוד ליל.

כתוב בתורה בפרשה של העקידה (בראשית כב, יג - יד) 'וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו. ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה' ואומר רש"י (ד"ה היום): "ומדרש אגדה ה' יראה עקידה זו לסלוח לישראל בכל שנה ולהצילם מן הפורענות, כדי שיאמר היום הזה בכל הדורות הבאים, בהר ה' יראה אפרו של יצחק צבור ועומד לכפרה".

ויש להבין למה כתוב בתורה שקודם הקריב אברהם אבינו את האיל ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו, ורק אחר כך ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה. ולמה לא עשה להיפך דהיינו שקודם היה עליו להתפלל שבזכות עקידת יצחק יסלח לישראל בכל שנה ולהצילם מן הפורענות, ורק אחר כך ליקח את האיל ולהקריבו תחת בנו.

אלא שאברהם אבינו ידע שבזוודאי יברכו השי"ת בכל הברכות בזכות העקידה, כדכתיב בהמשך הפסוק (שם, טז - יח) 'כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך. כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו. והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי', ולכן הקדים אברהם אבינו והקריב את האיל, כדי שהשי"ת יברכו בזכות הקרבן שהקריב, וממילא נשאר זכותו של עקידת יצחק לבני ישראל לכפר ולסלוח לישראל מדי שנה ולהצילם מן הפורענויות.

וזה מה שאומים בסליחות "את ימין עוז עוררה לעשות חיל" להלחם עם השטן, "בצדק נעקד" בזכות העקידה, "ונשחט תמורו איל", ומונה שניהם "בצדק נעקד" "ונשחט תמורו איל", ולפי שאברהם אבינו שחט תמורת יצחק איל ממילא כל הברכות שהשי"ת נתן לבני ישראל וזהו תמורת האיל, ואם כן נשאר זכותו של עקידת יצחק, ובזכותו של עקידת יצחק נזכה להכניע כל הכוחות של ההתנגדות הקדושה, וכמו שאומר רש"י "לסלוח לישראל בכל שנה ולהצילם מן הפורענות", וזהו בזכות העקידה, וכל הדברים האחרים 'כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך' וירש זרעך את שער אויביו. והתברכו בזרעך כל גויי הארץ זה יהיה תמורת האיל שהקריב אברהם, ולכן מבקשים שני הדברים "בצדק נעקד" "ונשחט תמורו איל", היות שנשחט "תמורו איל", נשאר עקידת יצחק שבזכותו יעזור השי"ת לכפר לבני ישראל ולהצילם מן

הפורענויות, "גנון נא זרעם בזעקם בעוד ליל".

כוללות קויטל לתמידי הישיבות הק' - א' האזינו א' דסליחות
תשס"ד

**'וכל מאמינים... הבוחן ובודק גנזי נסתרות' - כאשר
מתבוננים בפנימיות ליבם של בני ישראל רואין שכל יהודי
מאמין בה' ובתורתו**

וכל מאמינים שהוא קל אמונה הבוחן ובודק גנזי נסתרות (פיוט
האוחז ביד מוסף לראש השנה).

איתא במשנה (ראש השנה טז, א) "בראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, שנאמר (תהלים לג, טו) 'היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם'". ובגמרא (ראש השנה יח, א) "אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן וכולם נסקרין בסקירה אחת, אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא 'היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם'". ולהבין כוונת הדברים.

ויש לפרשדהנה היו יכולין לומר שמכיון שכולם נסקרים בסקירה אחת אם כן הקדוש ברוך הוא סוקר את כל העולם רק בכללות, ולא כל אחד ואחד בפרטות, לכן אומר התנא שכל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, והיינו שהקדוש ברוך הוא דן המעשים של כל אחד ואחד. ואף על פי כן היו יכולין לומר שאף על פי שהקדוש ברוך הוא סוקר בפרטות מעשיהם של כל אחד ואחד מכל מקום אינו חודר לתוך לבבם אלא סוקר מעשיהם. ולכן מביא המשנה את הפסוק 'היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם', והיינו שהקדוש ברוך הוא חודר לתוך פנימיות לבבם, ולא רק לפנימיות לבבם אלא גם לפני פנימיות לבבם, והיא הנקודה הפנימית שבה מוכנים הם אפילו למסור נפשם על קדושת שמו יתברך, בבחינת (תהלים לו, י): "ועוד מעט ואין רשע" (בוציא דנהורא תהלים לו), וכדאיתא בגמרא (ברכות יז, א) "גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעיסה".

וזה שהקדוש ברוך הוא חודר לפני פנימיות לבבו של כל אדם יש בזה יתרון גדול, לפי שאמנם במעשה ובמחשבה של קיום המצוות יש חילוק בין הצדיקים לפשוטי העם, מכל מקום בפנים הפנימיות כל ישראל שוים, ועל ידי זה זוכים לצאת זכאים בדיון.

וזה מה שאנו אומרים (פיוט וכל מאמינים): "וכל מאמינים שהוא קל אמונה הבוחן ובודק גנזי נסתרות", שעל ידי שהקדוש ברוך הוא מגלה פנים הפנימיות, על ידי זה רואים שכל יהודי שהוא הרי הוא מאמין בה' ובתורתו, מוכן ומזומן למסור נפשו על קידוש ה', ועל ידי זה זוכים בדיון.

ליל א' דראש השנה תשנ"ז

תודותינו וברכותינו נתונות לידידנו הנכבדים אשר נשאו את נדבת לבם להחזקת המערכת

הרב יואל צבי בינעט שליט"א - מונטריאול
לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת נכדו
למז"ט

הרב נחום אונגאר שליט"א - ב"פ
לרגל השמחה השרויה במעונו
בהיכנס נכדו מאיר בינעט ומרדכי זינגר ני"ו
לעול תורה ומצוות למז"ט

הרב חיים יהושע בר-חודין שליט"א - ב"פ
לרגל השמחה השרויה במעונו
בנישואי בנו החתן אברהם ני"ו
למז"ט ובשעטומ"צ

ראש השנה כא, א – כג, ב

'וכלן ניתנו למשה' – שיוכל לחדש ולפסוק בתורה לפי שכלו

הגמרא אומרת בסוף פרק ראשון דראש השנה (כא, ב), **"נ' שערי בינה נבראו בעולם וכולן ניתנו למשה חסר אחד שנאמר (תהלים ה, ו) 'ותחסרהו מעט מאלקים'."**

כתיב בפסוק (דברים ל, יא) **'כי המצוה הזאת' וברמב"ן** (על הפסוק) מפרש דקאי על כל התורה **'כי המצוה הזאת'** אשר אנכי מצוה היום לא נפלאות הוא ממוך ולא רחוקה הוא. לא בשמים הוא... ולא מעבר לים הוא... **כי קרוב אליך הדבר מאד בפ"ך ובלבבך לעשותו'** (שם יא - יד), הגמרא אומרת גם כן במחלוקת רבי אליעזר ורבי יהושע (בבא מציעא נט, ב) שרבי יהושע אומר **'לא בשמים הוא'**, והפשט, שרבונו של עולם נתן למטה את כל התורה לבני אדם - למשה רבינו, שהכל יחדש ויפסוק לפי שכלו, וכך בכל דור ודור **'לא בשמים הוא'**.

וזה הפשט בגמרא, שהגמרא אומרת **'חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכולם ניתנו למשה'** והכוונה להתורה, שהתורה זהו החכמה וזהו הבינה.

הפסוק אומר באיוב (כה, יב - יד; כ - כא) **'והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה. לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים. תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי'...** **'והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה. ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה'**, וזה קאי על חכמת התורה, חכמת התורה ובינה.

וזה הפשט בגמרא **"חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכולם ניתנו למשה חוץ מאחד"**, השי"ת נתן כל מפתחות החכמה - חכמת התורה, וכל מפתחות הבינה למשה רבינו חוץ מאחד, **'ותחסרהו מעט מאלקים'**.

פרשת תרומה - סעודה ג' אחר ברכת המזון - ז' אדר תש"ע

עירובין יד - כ

'בא לבוש לבושי' – שאברהם אבינו מלבן עוונותיהם של בני ישראל כמו הקדוש ברוך הוא

במדרש איתא (בראשית רבה נח, ט) שרבי שמואל בר רב יצחק דרש: **"רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד"** (משלי כא, כא), **'רודף צדקה' - זה אברהם, שנאמר (בראשית יח, ט): 'ושמרו דרך ה' לעשות צדקה, 'וחסד' שגמל חסד לשרה, 'ימצא חיים' שאברהם אבינו האריך ימים, שנאמר (בראשית כה, ז): 'ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים', 'צדקה וכבוד', אמר רבי שמואל בר יצחק, אמר לו הקדוש ברוך הוא אני אומנותי גומל חסדים. תפסת אומנותי' - שהיית גומל חסדים, 'בא לבוש לבושי, 'ואברהם זקן בא בימים'."**

ומפרשי המדרש מסבירים, שזהו רמז למה שכתוב (דניאל ז, ט): **'ועתיק יומין יתב לבושיה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא'**, שרבונו של עולם הוא **'עתיק יומין יתב'**, ומפרש רבי סעדיה גאון (בפירושו שם), שזהו רמז שהשי"ת הוא זקן מלא רחמים. **'לבושיה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא'** הוא רמז למה שכתוב (ישעיה א, יח): **'אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו'**, שהשי"ת מלבן עוונותיהם של ישראל.

וזה אמר השי"ת לאברהם: **"בא לבוש לבושי"**, כמו שאני מלבן עוונותיהם של ישראל, כך בא גם אתה ותלבן עוונותיהם של ישראל, וכמו שמצינו בגמרא (עירובין יט, א) ובמדרש (בראשית רבה מח, ח), על הפסוק (בראשית יח, א) **'והוא יושב פתח האהל כחם היום'**: **"לעתיד לבא אברהם יושב על פתח גיהנם ואינו מניח אדם מהול מישראל לירד לתוכה"**, וזהו בחינת **'לבושיה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא'**, שכמו שהשי"ת מלבן עוונותיהם של ישראל, כך נתן השי"ת לאברהם אבינו את הכח שיוכל ללבן עוונותיהם של ישראל, ואפילו יהודי שעומד על פתחה של גיהנם יוכל להוציאו משם.

סעודת הילולא - יום ה' פרשת חיי שרה כ"ב חשוון תשס"ב

תודותינו וברכותינו נתונות לידידנו הנכבדים אשר נשאו את נדבת לבם להחזקת הגליון

הרה"ח ר' חיים צבי פריעדמאן שליט"א - ב"פ לעילוי נשמת אמו
הרה"ח ר' יוטל ב"ר אברהם אהרן ז"ל
גלב"ע י' אב תש"פ

הרה"ח ר' עקיבא קליון שליט"א - מונטריאול
לדגל השמחה השרויה במעונו
בהיכנס בנו נ"ז לעול תורה ומצוות
למז"ט

הרה"ח ר' עקיבא משה טויבער שליט"א
לדגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת נכדתו תחי'
למז"ט

להצטרפות לאלפי המנויים
המקבלים את התורות ערוכים
בטוב טעם מידי שבת ומועד,
שלח בקשה באימייל

יו"ל ע"י **'מערכת תורות בעלזא'** ©
347-766-2359 | 07-222-44-824
admin@belzinfo.org